

har et ansvar for kommer i arbejde, bl.a. af hensyn til at de kan leve et godt liv og bidrage til samfundskagen eller i hvert fald ikke tage fra den ved at leve af offentlig forsørgelse. Det er derfor næppe i modstrid med regeringens plan om at ville øge beskæftigelsen med 87.000, at man samtidig hjælper svenskerne med at besætte 25.000 ledige jobs. Lykkes regeringens plan frem til 2010 med at øge beskæftigelsen med 87.000, vil der fortsat være titusinder af ledige i forhold til i dag, og regeringens plan forudsætter tilmed optimistisk, at 60.000 ledige indvandrere kommer i arbejde.

Spørgeren har bemærket, at svensk erhvervsliv specielt ønsker indvandrere, og netop den gruppe har Danmark en stor arbejdskraftreserve af. Der er derfor ingen grund til at ruge på en stor arbejdskraftreserve, som kun med store anstrengelser kan opgraderes til det danske arbejdsmarked, når erhvervslivet hinsides skriger efter 25.000 ledige indvandrere. Mange danskere tog i 1970'erne til Sverige, fordi de der kunne få arbejde, og den succes kan gentages i dag.

Spørgeren ønsker med spørgsmålet, at ministeren tager kontakt til sin svenske kollega for at få afklaret, hvilke kvalifikationer svensk erhvervsliv pt. mangler, således at ledige indvandrere i Danmark får et bedre grundlag at søge jobs i Sverige på.

Svar (7/8 02)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er fortsat regeringens opfattelse, at kravet om en stigning i beskæftigelsen på ca. 87.000 personer fra 2000 til 2010 bl.a. kræver en øget erhvervsdeltagelse for gruppen af flygtninge og indvandrere, samt at regeringens hidtidige tiltag vil medvirke til en øget beskæftigelse i denne gruppe.

For så vidt angår danskeres – herunder indvandreres – muligheder for at søge arbejde i Sverige kan jeg oplyse, at der eksisterer et samarbejde mellem AF-regionerne på Sjælland, Lolland-Falster, Bornholm samt Skåne län. Desuden er der på AF's hjemmeside adgang til at søge job i alle EU-lande, herunder Sverige.

På denne baggrund ser jeg ikke nogen anledning til at kontakte min svenske kollega.

Spm. nr. S 2783

Til kulturministeren (26/7 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren i forbindelse med førstkommande drøftelse med sin svenske kollega, gerne her under formandskabet, venligst forespørge til, om svenskerne frivilligt vil tilbagelevere to konkrete kulturgenstande, nemlig Dronning Margrethe I's brudekjole og førsteudgaven af Jydske Lov fra 1200-tallet, idet det er spørgerens opfattelse, at tilbageleveringen af netop disse kulturgenstande betyder meget for mange historisk interesserede danskere?«

Begrundelse

Ministeren har i svaret på spørgsmål nr. S 2711 oplyst, at ministeren ikke vil rejse krav om tilbagelevering af de i spørgsmålet nævnte kulturgenstande, men oplyser, at ministeren vil drøfte spørgsmålet med sin svenske kollega ved lejlighed.

Af svaret fremgår det også, at i Sverige har de antikvariske myndigheder den holdning, at man ikke vil begynde en tilbagelevering af de ganske mange kulturgenstande, som de svenske hære i 1600-tallets krige bragte hjem til Sverige, fordi konsekvenserne vil være uoverskuelige, og at Danmark har en tilsvarende holdning. Men fordi svenskerne måtte have et stort problem, hvis de tilbageleverer alle de røvede kulturskatte, der formentlig ville tømme de svenske museer, betyder det jo ikke nødvendigvis, at Danmark skal indtage samme holdning.

Ministeren henviser i svaret bl.a. til, at der på danske museer er genstande, der rettelig høre til på Gottorp Slot ved Slesvig. Hvis det er tilfældet, mener spørgeren, at disse genstande skal leveres tilbage, hvis det ønskes.

Det er i forbindelse med denne debat oplyst, at Danmark har tilbageleveret 35.000 genstande til Grønland, og netop i dag, fredag den 26. juli 2002, overdrager undervisningsminister Ulla Tørnæs officielt 140 genstande til Færøerne, som hidtil har befundet sig på danske museer. Tilbageleveringen sker netop for at styrke de kulturelle bånd mellem Grønland, Færøerne og Danmark, ligesom det tidligere er sket med Island, da de islandske håndskrifter blev leveret tilbage.

Ministerens parti-, folketings- og ministerkollega, Per Stig Møller, har åbenbart en holdning, når han er i opposition og en anden, når han er